

Ако някой твърди, че прекъсването на тока на министъра на енергетиката Петър Димитров е случайност или грешка, той е или наивник, или шарлатанин. Просто този акт е поредното предупреждение към властта, че трябва да продължава да се подчинява на мафията, не да следва предписанията на Европейската комисия за съблюдаване върховенството на закона.

Нека напомним, че няма организирана престъпност извън подкрепата и закрилата на организационни структури в най-високите етажи на властта, без политически чадър или политическа протекция (access to political protection). Това се изучава във всички правозащитни академии по света, вкл. в института на МВР в Симеоново.

Нито една мафия не е в състояние да тероризира гражданите, да граби безнаказано огромни суми, ако не разполага с политически комфорт, ако не е под закрилата на политици и в законодателната, и в изпълнителната, и в съдебната власти. Случаят с "ЧЕЗ" само потвърждава, че става въпрос за свързване с най-високите етажи на туземната неоколониална администрация, както я нарече Иван Ценов. Какви са фактите? Кратка историческа справка ще ни въведе в същността на проблема. От незапомнени времена, откакто съществува размяната на стоки, между търговеца и купувача винаги е съществувала и мярка на стойността. Първоначално това са кожи или раковини, впоследствие - сребро или злато, или както ги наричаме днес - пари. Докато купувачът се е стремил да придобие еквивалента на парите си според собствените си разбирания за полезност на стоката, търговецът винаги се е стремил да получи по-висока цена. Често това е ставало с измама. Затова от незапомнени времена на търговците се гледало като на измамници. Притчата за изгонването на търговците от храма всъщност визира измамниците, които се опитват да търгуват с човешки ценности. Винаги когато към "търговец" е добавяно пояснението "почтен", се е разбирало, че става дума за изключение от общото правило. Един от начините за ограничаване на търговските измами е изобретяването на мерките и тегликите като уреди за количествено измерване. Чрез тези уреди се определял паричният еквивалент на продаваната стока. От незапомнени времена опитите на търговците да въздействат върху тези уреди са наказвани най-строго. Създават се и закони против измамниците. По своята строгост те били еднакви със законите против кражбата и фалшификацията на парични знаци. Затова по пазари и тържища постоянно обикаляли царски служители, които трябвало да следят дали уредите са изправни. Защото търговските измами пораждали стопанска нестабилност, известна като инфлация. Обратното, от точността на уредите зависела стабилността на икономиката и оттам на държавата. В света съществува стройна международна система за правов и технически надзор на измерванията при размяната на стоки и услуги. В България управлението и контрола върху измерванията трябва да се осъществява от Държавната агенция по метрологичен и технически надзор (ДАМТН) - организация със 120-годишна традиция. Като член на ЕС, страната ни е длъжна да прилага всички директиви в тази област. Едно от задълженията на държавните лаборатории към ДАМТН е да подлагат на изпитване всеки отделен електромер; да извършат проверка дали отчита точно съгласно изискванията на европейските стандарти; да удостоверят това със съответен сертификат. Чак тогава електромерът се монтира на таблото на ползвателя. Трябва да отбележим, че европейските метрологични стандарти непрекъснато се усъвършенстват и актуализират, затова и уредите за измерване трябва непрекъснато да се контролират, да преминават последващи проверки, съобразени с усъвършенстваните стандарти. Както в повечето си "дейности", и тук стремежът на родните чиновници е да мамят с прилагането уж на евросъюзните критерии. Защото с въведеното през 2002 г. в Закона за измерванията (ЗИ) "оправомощаване" властта абдикира от основното си задължение - метрологична експертиза и контрол върху средствата за измерване. На пръв поглед няма нещо нередно: при условията на пазарна икономика не би

трябвало да има забрана частни фирми да извършват първоначален и последващ контрол. Оправомощените лица трябва да отговарят обаче на ЕС стандарт EN ISO/IEI 17025.

Проучването показва, че нито една частна лаборатория не може да представи доказателства за компетентността си да дава валидни резултати, съобразени с нормативите на ISO. Нещо повече, в престъпване на закона се оправомощават фирми, собственост на юридически лица, свързани с продажбата на електроенергия, топлоенергия, топла и студена вода.

Като дружеството "ЧЕЗ Лабораторис България ЕООД", оправомощено да извършва първоначална и последваща проверка на електромери.

От заповед №А-0-01/07.03.2008 г. на и. д. председателя на ДАМТН Олга Манафова се вижда основанията за оправомощаване: чл. 50 ал. 1 и 2 от ЗИ. Съгласно чл. 47 ал. 1 т. 2 и т. 30 на Допълнителните разпоредби на същия закон обаче, кандидатстващите фирми трябва да са "трета независима страна", тоест лице, което "не внася, монтира, ремонтира, притежава или не използва средства за измерване, за проверката на които кандидатства". От фирмения регистър на Софийския градски съд пък се вижда, че дружеството с адрес жк Люлин, ул. "Добринова скала" 1 е еднолична собственост на "ЧЕЗ А.С." Чешка република, което пък притежава и електроразпределителното дружество "ЧЕЗ България ЕАД".

С други думи лабораторията на „ЧЕЗ“ трябва да проверява дали собствените уреди на „ЧЕЗ“ отчитат точно!

Да се чудим ли тогава защо през последната година обществото пропищя от драстичните сметки за ток? Информация от кухнята потвърждава съмнението, че тези сметки са подправени: всички новоинсталирани електромери на „ЧЕЗ“ са настроени да надписват.

Схемата е следната: "ЧЕЗ" самоволно демонтира сертифицираните от държавна лаборатория към ДАМТН изправни електромери и поставя на тяхно място, без съгласието на собствениците, свои уреди, които не са сертифицирани от независима лаборатория. И които отчитат по-високо потребление. Ако собствениците не желаят да приемат този произвол, „ЧЕЗ“ заплашва, след това се опитва насилно да проникне в неприкосновената частна собственост, накрая прекъсва електроподаването. Това е престъпно деяние по чл. 323 от Наказателния кодекс. Санкции обаче няма.

Нещо повече, с благосклонното бездействие на властите наглостта на "ЧЕЗ" ескалира дотам, че си позволява да въвежда допълнителен рекет върху граждани и фирми, цинично наричан "такса възстановяване" - за това, че противозаконно ги е лишил от ток! „Правото“ да престъпва закона, „ЧЕЗ“ оправдава с „общите условия“ на „договора“. Но „пропусък“ кой знае защо императива на чл. 3 на Закона за защита на потребителите (ДВ бр.53/2006), разписал като недействителна всяка уговорка, която изключва или ограничава правата на потребителите.

Недействителна и нищожна е и всяка клауза, която отказва да съблюдава тези права или изключва прилагането на този закон в държава-членка на ЕС. За "ЧЕЗ" не съществува и императивният Регламент 2006/2004/ЕО на Европейския парламент (възпроизведен в чл. 68 а на националния ни закон), забраняващ всяко действие или бездействие, което противоречи на законодателството в защита на потребителите. В опитите си да разширява грабежа, "ЧЕЗ" се опитва да събира авансово пари чрез въвеждане на т. нар. тримесечно отчитане, заблуждавайки, че това било европейска практика. Никъде в Евросъюза няма подобно нещо. Тъкмо обратното, Европейска директива 32/2006 разпорежда заплащането да става само за реално изразходвани количества. Нещо повече, в европейските страни никой не може да бъде лишаван от ток за това, че не може да си плати. Защото ползването на електроенергия е право. Ако някой е безработен или социално слаб, практиката в ЕС е на такива ползватели да се монтират ограничители на мощността, а самите те се задължават да бъдат лоялни, внасяйки периодично по 5 или 10 евро, като остатъкът им се поема от общината. „ЧЕЗ“ обаче грубо престъпва нормите на европейското право, демонстрира флагрантно незачитане на фундаментални човешки ценности.

Това не са единствените осъдителни деяния на „ЧЕЗ“.

Буквално преди седмици станахме свидетели как "ЧЕЗ" заплаши с аварии в електрозахранването, след като ДКЕВР не удовлетвори изцяло поредната нагла претенция за драстично повишаване цената на тока! Впрочем, "авариите" отдавна са ежедневен факт. Трудно е да изключим умисъл, когато уредите, компютрите,

интелектуалните продукти на десетки хиляди граждани и фирми се повреждат, а "ЧЕЗ" дори не се извинява за нанесените вреди.

Нека напомним отново, че в правовите държави на ЕС прекъсването на тока без съдебна санкция представлява престъпление против реда и общественото спокойствие. В България това деяние на основание чл. 323 от Наказателния кодекс трябва да се наказва с лишаване от свобода до 6 години.

От изложеното дотук пък става ясно, че прийоми и методите на "ЧЕЗ" да извлича облаги чрез принципа да прониква в частната собственост по пътя на самоуправство, да заплашва, да внушава страх, да използва сила и т. н., съответстват напълно на характеристиката на организирана престъпна група, дадена от Международния съд в Хага. Нашето законодателство възпроизвежда тази характеристика в чл. 93 т. 20 и чл. 321 "а" на Наказателния кодекс и по-експлицитно - в чл. 90 ал. 1 т. 9 на Закона за МВР (ДВ бр. 122/1997), дефинирайки: Престъпна организация или група е, която чрез използване на сила или внушаване на страх сключва сделки или извлича облаги. Но защо властите - и изпълнителната, и съдебната - си затварят услужливо очите пред деянията на "ЧЕЗ"? Не се ли насърчава по такъв начин "ЧЕЗ" да продължава да налага произвола за норма, да продължава с наглата си дейност да тероризира?

Ето защо, налагат се въпроси към т. нар. независим регулатор ДКЕВР:

- Съгл. чл. 116 ал. 1 на Конституцията на Република България държавните служители трябва да бъдат само и единствено "изпълнители на волята и интересите на нацията. При изпълнение на службата те са длъжни да се ръководят единствено от закона". Защо чиновниците в ДКЕВР са абдикирали от конституционното си задължение да бъдат служители на народа?
- Как съвместява ДКЕВР задълженията си на „независим регулатор“ с постоянното одобряване по-високи цени на тока в полза на „ЧЕЗ“ и във вреда на гражданите, на народа, на върховния суверен на Република България?
- Как се формира тази "цена"? Каква е документалната ѝ обосновааност? Какви са действителните разходи? Колко са необходимо присъщите ѝ разходи? Включена в тези разходи ли е стойността на изгражданите от "ЧЕЗ" съоръжения и уредите за неточно измерване? Съпоставима ли е цената на тези „уреди“ и на строително-монтажните работи с пазарните им цени у нас и т.н.?
- Защо ДКЕВР разрешава на "ЧЕЗ" да подменя изправните електромери - собственост на гражданите и фирмите, без знанието и съгласието на последните?
- Защо ДКЕВР абдикира от разпоредбата на чл. 2 ал. 2 на Закона за енергетиката (ЗЕ) (ДВ бр.107/2003 г.), задължаваща производството, разпределението и търговията с електрическа енергия да се извършва „при гарантиране защитата на живота и здравето на гражданите, интересите на потребителите и националните интереси“?
- Защо нито едно от решенията на "независимия регулатор" не е мотивирано съгл. императива на чл. 13 ал. 2 на ЗЕ?
- Защо "независимият регулатор" заседава при закрити врати, след като съгласно чл. 13 ал. 3 на ЗЕ „заседанията на комисията са открити, когато се разглеждат заявления или искания, свързани с издаване, изменение, допълнение, отнемане и прекратяване на лицензия и утвърждаването на цени“?
- Случайно ли е, че в независимите, според разпоредбата на закона, организации ДКЕВР и ДАМТН няма автентични представители на гражданите, на народа, на Върховния суверен на Република България? Налагат се въпроси и към други "институции":
- Приватизационният договор с „ЧЕЗ“ не престъпва ли чл. 18 ал. 6 на Конституцията, разпореждащ държавните имоти да се стопанисват и управляват само и единствено „в интерес на гражданите и на обществото“?
- Извършените спрямо министър Петър Димитров, както и спрямо милионите граждани и фирми от Западна България, престъпления не дават ли достатъчно основание за денонсиране на договора с "ЧЕЗ"?
- Защо съдебната власт бездейства пред самоуправството и другите осъдителни деяния на „ЧЕЗ“?
- Не се ли насърчава по такъв начин "ЧЕЗ" да продължава безнаказано дейността си в ущърб на гражданите?

Отговор на тези въпроси няма.

Всичко се прави на тъмно. Като в престъпния свят. Което потвърждава хипотезата за

свързване с най-високите етажи на властта. А става дума за универсални човешки ценности, за правото на достойно съществуване, за обществен интерес от изключително кардинално значение.

Но преди всичко става въпрос за съблюдаване върховенството на закона! Както постоянно ни напомнят от Брюксел!

В същото време министърът на финансите потрива доволно ръце, защото колкото по-голям е грабежът, толкова повече - под формата на ДДС - влиза неправомерно в бюджета. Този грабеж се нарича "бюджетен излишък". В действителност това са мръсни пари, източени чрез престъпни схеми от джоба на гражданите, от народа, от Върховния суверен на Република България.

Според законите на пазарната икономика тези пари са отнети от пазара: на гражданите им е била отнета възможността да реализират покупката на стоки и услуги; на пазара е била отнета възможността да реинвестира тези стотици милиони, да създаде нови работни места в материалното производство, да генерира национален доход, а това именно е най-сигурният източник за постъпления на чисти пари в бюджета.

В този дух са препоръките към България в неотдавна публикувания доклад (ILO/02/07) на Международната организация по труда в Женева. В този дух са и критичните препоръки на Брюксел.

Защото съблюдаването на върховенството на закона, като предпоставка за институционално изграждане, туширане на престъпността и догонване на развитите европейски страни, е не само изискване на Евросъюза, а върховен дълг на всеки български гражданин.